LÁBske NOVINY

ČASOPIS OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA A OBČANOV LÁBU ● ROČNÍK V. ● ČÍSLO **2**/2002 ● CENA **0** Sk

Čo so školou?

Jún – mesiac, keď všetci školopovinní žiaci čakajú na vyhodnotenie svojej práce. Potom nastáva sladké obdobie dvoch mesiacov, keď môžu odpočívať a načerpať nové sily. Pre našu školu 1. júla začína nové obdobie. Naša škola prechádza pod správu obce. O čo vlastne ide?

Štát prispeje na každého žiaka určitou sumou, z ktorej má škola hradiť svoje náklady. Takže k prosperite jej nestačí len dobrý, kvalitný učiteľský zbor, ale aj množstvo detí, ktoré zabezpečia dostatok financií.

Netajím, že naša škola má problémy s počtom žiakov. Hoci posledné roky sa odchod žiakov do iných škôl zastavil, v obci absentuje výstavba, ktorá by zaručila príliv mladých rodín s deťmi, a tým aj naplnenie našej školy.

Hoci školy v Malackách, ktoré nám odobrali žiakov, praskajú vo švíkoch, majú nevyhovujúce hygienické podmienky, nezáujem o žiaka – o jeho problémy, je zarážajúce, že berú „naše" deti. Zarazilo ma minule rozhorčenie známej z Malaciek, ktorá mala problém umiestniť dieťa na školu pre „nedostatok" miesta a žiačka, ktorá prestúpila od nás, bola prijatá okamžite. Že by naschvál? Neviem, ale vždy išlo o peniaze, a tak to bude aj teraz. Je otázkou času, sponzorov, ale hlavne počtu žiakov, ako bude fungovať naša škola. Závisí to aj od nás „Lábjanov", či budeme nedôverčivo ohovárať školu, alebo sa staneme patriotmi.

Často si ani neuvedomujeme, za čím všetkým sú žiaci našej školy – rôzne kultúrne vystúpenia, spevácky a tanečný krúžok, účasť na športových súťažiach, pomoc pri zberoch, pomoc pri úprave obce. Veľkou devízou našej školy je i krásny areál, telocvičňa, priestranné triedy. Nechcem tvrdiť, že nemáme problémy, ale snažíme sa ich riešiť.

Ďakujem mamičke budúcej prváčky, ktorá nedala len na ohováranie a prišla sa do školy opýtať *„Ako to vlastne bude?"* Nepýtala som sa jej, kto jej povedal, *„že v našej škole je prestarnutý kolektív, nefungujú žiadne krúžky a kto vie či budeme otvárať vôbec prvú triedu?"* Bolo mi z toho smutno, azda len láska a oddanosť k svojmu povolaniu spôsobili, že sa deťom venujem ďalej, či ich je 11 alebo 35. Veď sú to deti, ktoré sú našou budúcnosťou a ak chcete, budúcnosťou celej našej dediny – Lábu.

L. CH.

Letná úvaha

Sme uprostred leta. Slniečko nás zohrieva, niekedy až priveľmi, len toho dažďa by sa nám zišlo viac. Okopaniny by ho súrne potrebovali a obilie tiež. To sa tento rok ukazuje sľubne. Uvidíme, aké bude počasie, ktorého vrtochy – čo si neprajeme – narobia niekedy veľa zla, do žatvy.

Hospodári, ktorí zasiali v agrotechnických termínoch a dali zemi čo jej treba, majú predpoklad, že výnosy obilia budú dobré. Aj napriek tomu postihla ozimný jačmeň, sčasti aj pšenicu, choroba, ktorá ovplyvní výnosy. Bolo to aj v iných štátoch Európy. Niekde ozimný jačmeň zaorali a zasiali náhradnú plodinu. Náklady na poľnohospodárstvo sa stále zvyšujú a stáva sa nerentabilným. A ak sa aj niečoho viac urodí, nemá to kto vykúpiť. Dovážame zo zahraničia za devízy, ktoré by bolo treba na iné.

Sme zvyknutí na našej zemi „živiteľke" pracovať. Na zemi, na ktorej pracovali naši otcovia a predošlé generácie, ktorým krajec chleba nechýbal. Ich zvykom bolo, než chleba načali, prežehnali ho a nevadilo im, keď bol aj týždeň starý. Vážme si ho, i keď nie je každý deň čerstvý, veď sa dá spotrebovať!

Vaša tetka ZUZKA

Sviatok našich detí

M. Rúfus sa vo svojej básni *Deti a kvety* pýta, kto vymyslel kvet a kto dieťa. Tvrdí, že obe veci k sebe patria, majú sa radi.

A veru mal pravdu. Uznal to každý, kto prišiel 31. mája 2002 na školský dvor ZŠ. Zelený trávnik sa zaplnil usmiatymi škôlkármi a školákmi. Pohľad na nich pripomínal zakvitnutú lúku. Všetko bolo pripravené na oslavu. Za pomoci Obecného úradu a šikovných rúk našich žiakov bol areál školského ihriska vyčistený, upravený a pripravený na deň D.

Všetci sme sa stretli o 8. hodine pri škole a postupne sme sa premiestnili pred obecný úrad. Tu sa k nám pridali aj škôlkári. Začali sa už tradičné cyklistické preteky.

Najzodpovednejšie k nim pri-

Pokračovanie na 2. strane

Tradícia pokračuje

Pri oslave Dňa detí spojili svoje sily obecný úrad, základná a materská škola, združenie rodičov, ŠK Láb a KLŽ. Celý týždeň pred dňom „D" bolo upršané počasie. Všetci sme sa obávali, aby také nezostalo aj na sobotu. Na veľkú radosť nás všetkých počasie nesklamalo a v sobotu na nás zasvietilo slniečko. Nebolo síce najteplejšie, ale elán, radosť a dobrú náladu nikomu neskazilo. Už skoro ráno ochotné mamičky pomáhali s výzdobou ihriska a predajných stánkov. Už okolo obeda sa ihrisko pomaly zapĺňalo rozosmiatymi a zvedavými deťúrencami s rodičmi. Oslavu Dňa detí otvoril prezident ŠK Láb – L. Farmer a starosta obce Láb Ing. Kazimír Chmela.

Po otvorení vystúpila Paťa Jariabková so svojím milým a zábavným programom. Po nej už pódium patrilo známym tváričkám – našim deťom. Deti zo základnej a materskej školy sa nám

Pokračovanie na 3. strane

Koniec školského roku klope na dvere a viac sa o škole a školách hovorí. Jedni sa tešia na svoje prvé vysvedčenie, iní sa so školou lúčia, prípadne sa pripravujú na maturitné skúšky, na pohovory a ďalší vyberajú šaty a obleky na promócie. Škola nás jednoducho sprevádza dlhé roky života, od útleho detstva až po dospelosť a mnohých aj potom.

Škola naša milá

MÔJ NÁZOR

Je to silný fenomén a na svojom význame ešte len získava. Často a z mnohých úst počujeme deklarovať dôležitosť vzdelania, kvalifikácie, postavenie učiteľov a podobne. Dalo by sa povedať, že všetci sme chodili do školy (aspoň do základnej), takže všetci tomu rozumieme a všetci máme k tomu čo povedať.

Ustanovenie povinnej školskej dochádzky patrí k svetlému a osvietenému rozhodnutiu panovníka Rakúsko-Uhorska. S týmto rozhodnutím išlo ruka v ruke aj rozhodnutie o učiteľskom stave a zriadení škôl v obciach. Obce dostali povinnosť zriadiť a spravovať túto ustanovizeň, zabezpečiť učiteľa a starať sa o školu aj o učiteľa. Prečo o tom vôbec píšem a až od C.K. monarchie. Už vtedy si vrchnosť uvedomovala dôležitosť aspoň základnej gramotnosti obyvateľstva. Vieme, že školy s novým školským rokom prejdú znova pod správu obcí. Mnohí si kladú otázku, či to bude lepšie. Úmysel je určite dobrý, ale koľko už bolo dobrých úmyslov.

Každý deň chodím do práce a z práce okolo našej školy v Lábe. Je mi smutno z ošarpaných okien, zarasteného dvora, nepokosenej trávy pred školou a donedávna aj z potrhanej štátnej zástavy. Tento pocit sa ešte umocní, keď nastúpim po 7. hodine do autobusu a autobus je plný malých školákov, ktorí odchádzajú do Malaciek do školy. Má to, zrejme, aj pragmatické dôvody, že sú tam napríklad zamestnaní rodičia a jednoduchšie sa to časovo zvláda. Ale škola v Lábe má dobrú úroveň, učiteľský zbor sa omladil, pribudli jazykári, tak si kladiem otázku, prečo taká nedôvera voči svojej škole a už malí prváčikovia odchádzajú do školy mimo obce? To je tiež vyjadrenie dôvery, a tým sa dá tiež do určitej miery vysvetliť, prečo je škola taká ošarpaná. Nie je to aj tým, že škola je na jednom konci, doslova na konci obce a ďaleko od „vrchnosti"? A bude to po prechode kompetencií lepšie? Nájdu sa peniaze na údržbu školy? Naozaj sa nedá zabezpečiť aspoň to, aby bol školský dvor a priestor pred školou pokosený? Nenašiel by sa nejaký sponzor, ktorý by napríklad zaplatil túto prácu, alebo nezamestnaný, ktorý by to urobil z dobrej vôle? Široko-ďaleko sa nenájde tak pekne upravený cintorín ako je tu v Lábe.

Keď sa vedelo urobiť toľko pre tých, ktorí sú už na večnom odpočinku, prečo sa nedá urobiť niečo aj pre deti a pre školu, v ktorej strávia tak veľa času?

Našim školákom želám dobré vysvedčenie, pekné a zaslúžené prázdniny pre ne aj pre učiteľov. Učiteľom patrí vďaka za prácu, ktorú väčšina robí s láskou a nadšením. Bez toho by to asi ani nešlo. Napriek tým mnohým deklaráciám o dôležitosti tejto práce, spoločnosť ju akosi nedoceňuje. To sme si uvedomili všetci (aj ja som učiteľka) pri poslednej výplatnej páske, keďže toľko deklarované platové úpravy sa vlastne nekonali. Ostáva teda len to nadšenie a láska k povolaniu.

RNDr. V. ŠIMÁKOVÁ

Rok ubehol ako voda...

Blíži sa leto, čas prázdnin a dovoleniek. Všetkým lábskym deťom a ich rodičom prajeme veľa slniečka, radosti a pohody. Ďakujeme všetkým rodičom za dobrú spoluprácu a pomoc počas celého školského roku. **Veľké poďakovanie patrí sponzorom** – Obecnému úradu v Lábe pod vedením p. starostu Ing. Kazimíra Chmelu za poskytnutú finančnú čiastku na opravu strechy a za pomoc v akýchkoľvek nečakaných haváriách,

- p. Žitnianskej a p. Židekovi za zakúpenie suchého bazénu pre deti našej materskej školy
- p. Novotnému z Gama pekárne Plavecký Štvrtok za sponzorské dary na každú akciu školy a obce
- p. P. Koporcovi za zakúpenie kolobežiek a iných darov
- p. Sedlákovej za rôzne hračky a čistiace potreby
- klubu lábskych žien za finančné prostriedky na akcie školy
- p. K. Slobodovi za materiál na pracovnú výchovu
- p. Ľ. Lisému za výtvarný materiál
- p. Kurucovej, Chmelovej M. za výtvarný materiál
- p. Hrankovej za hračky
- p. Junasovej a p. Jurečkovej za sponzorské dary
- pp. Csurmovi, Ježovičovi, Janičákovi, Jurickému, Černákovi, Gregorčíkovi a ostatným rodičom, ktorých sme nedopatrením zabudli.

H. PETROVIČOVÁ, riaditeľka Materskej školy

Milá škôlka!

Mám pre teba zvesť: nie som malý drobec, už mám šesť!
Kto má šesť, to ti tak musí byť, so škôlkou sa musí rozlúčiť.
Zbohom škôlka, naše postieľky, kto má šesť, je pre vás priveľký.
Zbohom škôlka, dobre sa tu maj, my už sme veľkí, naozaj.
Na jeseň, keď budú padať gaštany,
pôjdeme do školy a budeme vzdelaní.

Sviatok našich detí

Pokračovanie z 1. strany

stupovali tí najmenší. Starší žiaci sa na tom aj zabávali, ale veď išlo o to, aby sa aj zasmiali a cítili sa dobre. Najlepší dostali diplomy. Všetci sa potom premiestnili na školský dvor, kde deti čakali rôzne súťaže. Najmenší drobčekovia mali vyčlenený areál pre seba. Žiaci si mohli vyberať z preskokov na švihadle, stavania z kociek, hádzania loptičkou na cieľ, prekonávania prekážkovej dráhy na kolobežke alebo na kolieskových korčuliach, streľby zo vzduchovky. Všetko ukončil volejbalový zápas starších žiakov s učiteľmi.

A čo bolo naj...? No predsa bufet! Nie je nič lepšie, keď je teplo a už sme vyhladnutí po hrách, ako upiecť si vlastnoručne špekáčik a zapiť ho poriadnymi dúškami kofoly. Vďaka príspevku obecného úradu a rodičovského združenia boli naše bruška plné.

Bol to pekný a príjemný deň. Počasie bolo ako na objednávku a nás dospelých hrial pohľad na rozšantené deti.

Mnohí z nás si pomysleli, že je škoda, že tento sviatok je len raz do roka. A možno práve preto sa naň tak tešíme!

Mgr. G. NENOVSKÁ

Tradícia pokračuje

Pokračovanie z 1. strany

predstavili ako vynikajúci tanečníci na modernú aj ľudovú pieseň. Mažoretky opäť nesklamali. Po skvelom tanci nastal čas si zašportovať a zasúťažiť. Deti boli za svoju šikovnosť odmenené pekným tričkom s logom Dňa detí pre rok 2002. Po súťažiach sa atmosféra na ihrisku dostávala pomaly na svoj vrchol. Na pódiu sa striedali speváci aj skupiny s rôznym štýlom hudby až do neskorých večerných hodín. Aj keď tóny hudby boli tak nákazlivo rytmické, že roztancovali deti aj ich rodičov, nedokázali zlákať k tancu staršie ratolesti, ktoré zabávajúcich pozorovali z tribúny. Nechali sa zahanbiť rodičmi, ktorí zo seba vypustili stres všedných dní a pootvorili dvierka do svojho vnútra, kde v každom z nás drieme kus dieťaťa.

Po celý čas boli k dispozícii stánky s chutnou cigánskou, gulášom, hamburgermi, nápojmi aj sladkosťami. Ich predávajúcim patrí, vďaka za ich ochotu a pomoc pri organizácii. Celé podujatie malo vynikajúcu atmosféru. Záverom ešte raz ďakujemu pani Farmerovej a všetkým, ktorí sa čo i len malým pričinením podieľali na jeho priebehu. O rok dovidenia. **ZUZANA BRODYOVÁ**

Vyhrali sme súťaž s Orionom!

Základná škola v Lábe, konkrétne Školský klub detí pod vedením vychovávateľky Miriam Vicenovej sa zapojil do výtvarnej súťaže „Nazri okienkom do mesta z čokolády".

Naša výtvarná práca patrila k 40-tim oceneným – čarovnou skrinkou ORION s výtvarnými potrebami, sladučkou čokoládou a čiapkami s hviezdou ORION. Radosť bola o to väčšia, že sme boli vybraní z celkového počtu 3 970 prác zo 460 škôl z celého Slovenska.

Sme veľmi radi, že naša malá škola je plná usilovných a veľmi šikovných detí, ktoré sa dokážu aj takýmto spôsobom prezentovať. **H. VICENOVÁ**

ŽILI MEDZI NAMI

rodina Kovárova

Manželia Kovárovci – František, narodený v roku 1897, zomrel v roku 1972 a Mária, rodená Binderová, narodená v roku 1903, zomrela v roku 1987, mali syna Františka.

Pochádzali z domu na rohu oproti kostolu, ktorý patril rodičom Emrichovi a Rozálii Kovárovcom. Tu býval s nimi aj lábsky zberateľ, samouk a vzdelanec Ferdinand Kovár. Dom kúpili od strýka Ignáca Kovára, ktorý bol bezdetný. V minulosti bola v ňom banka a neskôr materská škola. Patril im aj dnes už zbúraný dom pri bývalom „Pindrových mlyne". Táto rodina sa zaoberala poľnohospodárstvom.

V tridsiatych rokoch minulého storočia si rodina Františka Kovára kúpila na Žitnom ostrove pôdu. Usadili sa v kolónii Blažov pri Dunajskej Strede, ktorá mala rozlohu asi 400 ha. Z toho vznikla lábska prezývka „kolonista". Tam sa im narodila dcéra Ľudmila. Postavili si dom, vysadili marhuľové sady. Za pomoci strojového parku, nádenníkov a dvoch párov koní pestovali kukuricu, pšenicu, chovali ošípané a hovädzí dobytok. Po vzniku slovenského štátu museli územie opustiť a vrátili sa do Lábu. Po znárodnení a vyvlastnení pôdy bol František Kovár odsúdený ako kulak a internovaný v Leopoldove viac ako 2 roky. Potom mal zákaz pobytu v Lábe. Pracoval v Matadorke v Bratislave. Býval na slobodárni. Majetok mal skonfiškovaný a manželka išla bývať k dcére do Malaciek. Po roku 1968 bol rehabilitovaný, majetok je vrátený, pôda zostala v družstevnom obhospodarovaní a domy v prenájme. Po roku 1989 si dedičia podali žiadosť o vysporiadanie majetku.

Ľ. HUŠEKOVÁ, rod. MÚDRA
A. ZÁLESŇÁKOVÁ

S Tebou mamička

Moje vyhladované srdce túži
po nežnosti Tvojich rúk,
ty vystelieš mi cestu z ruží
a zmyješ rany po bolesti z múk.

Poznáš cestu ku šťastnému cieľu,
tam ruža radosti večne kvitne,
nájdeš tam ľaliu bielu,
na každom rohu sa
záblesk radosti mihne.

Nie úspech, ale nízke ciele
zločinné sú,
ale ty máš pred sebou
obrovské míle,
so sebou si Ťa ľudia v srdci nesú,
keď si tu ty, tak prežiť sa dajú
najhoršie chvíle.

Pre všetkých v srdci
miesta máš dosť,
pochopenia ponúkaš veľa,
aj cudzí je u Teba hosť.
Z každého si spravíš priateľa.

Na zákrute každej cesty
životnej púti ma čakáš,
s Tebou je si každý istý,
všetkým svoju lásku núkaš.

Mamička moja aspoň dnes,
Ti chceme vyznať vďaku,
nech šumí o tom celý les,
že my máme mamku takú.

ADELA GRELÍKOVÁ

„Slová, ktoré otec povie svojmu dieťaťu v pokoji domova, nepočuť ďaleko, no napriek tomu ich začujú budúce pokolenia."

Dieťa potrebuje otca

Matka dieťa kŕmi, stará sa oň, mazná sa s ním, bezpodmienečne ho prijíma. Slúži mu tým, že ho miluje a učí milovať. Matka je učiteľkou srdca. Ona učí dieťa riadiť sa citom a ako prvá ho uvádza do sveta ľudskej lásky.

Otec naopak slúži dieťaťu tým, že mu odovzdáva životnú múdrosť, učí ho pracovať, vyžaduje od neho úsilie, námahu, obete. Učí ho riadiť sa nielen srdcom, ale aj rozumom. Učí dieťa múdro žiť. Schopnosť milovať a múdro prežívať život. Robí zo syna zrelého muža a z dcéry zrelú ženu.

Otec plní úlohu učiteľa tým, že na jednej strane osobnosť dieťaťa zdokonaľuje a na druhej strane ho učí životu vo svete. V prvom prípade robí svedomie dieťaťa citlivým, učí ho poctivosti, zodpovednosti, vnútornému rozlišovaniu, spravodlivému zaobchádzaniu s ľuďmi. V druhom prípade vyvádza dieťa z domova, otvára pred ním svet, čím ho zároveň učí, ako sa v ňom pohybovať.

Otcova škola kladie na deti väčšie požiadavky ako matkina. Vďaka otcovi čerpajú deti sebaistotu, vieru vo vlastné schopnosti a umenie poradiť si so životnými ťažkosťami. **J. V.**

Prvé Sväté prijímanie

V živote človeka bývajú okamihy, na ktoré sa nikdy nezabúda. Mnohí si spomíname na naše prvé Sväté prijímanie a dnes stoja pred nami naše deti, ktoré otvorili svoje detské srdiečka, aby prijali nášho milujúceho Pána Ježiša. Na tento veľký deň sa pripravovalo 12 detí pod vedením p. katechétky Tarovej. Na hodinách náboženstva ich učila láske k blížnemu, láske k Pánu Bohu, k všetkému živému. Učila ich nebyť ľahostajným a pomáhať tam, kde treba. V mene prvoprijímajúcich dietok a ich rodičov Vám ďakujem za Vašu prácu. Poďakovanie patrí aj vám, drahí rodičia, ktorí ste svojou trpezlivosťou a vlastným príkladom ukázali cestu k Pánovi.

Vážený dôstojný pán, dovoľte, aby som Vám v mene týchto dietok a ich rodičov poďakovala za Vašu starostlivosť a námahu, s akou ste spolu s pani katechétkou pripravovali tieto deti na prvé Sväté prijímanie. **Z.**

Mama

Je príjemné mať bezpečný prístav v búrke bez ohľadu na to, či sa búrka odohráva v našom srdci alebo niekde inde.

Takýmto prístavom je pre nás mamička. Stačí jej chápajúci pohľad a hneď zaženie každú pohromu. Lebo zo svojej rodiny každý čerpá silu a chuť popasovať sa so životom. Dobré slovo mamky stvorilo tento náš svet. Odvtedy ho však čoraz menej počuť, preto ho treba vyslovovať, vyspevovať znova a znova.

Mamička, si pre každého najdrahšia na svete. Si prístavom pre blúdiace koráby zranených duší, si najvzácnejším gejzírom trblietavých slov, obmývajúcich brehy bolestivej prázdnoty.

Všimnite si tvár mamičky - žiari vyrovnanosťou a zrelou krásou. Jej prirodzene čarovná schopnosť obdarovať druhých úsmevom je kľúčom k všetkým srdciam. Tam zacítime omamnú vôňu človečiny, medziľudského chápania, objavíme vzrušujúce plamienky skrytých pokladov. Svojím pohľadom zaženie na ústup každú pohromu a nedovolí, aby čokoľvek uväznilo naše šťastie.

Ponúka pomoc druhým s vrúcnym a milujúcim srdcom, ochotným obetovať sa a niesť všetky ťažkosti života, ak v našich vzťahoch neuprednostníme to, čo s nami urobí život, ale to, čo my urobíme s ním.

Druhú májovú nedeľu všetky deti v našej obci vyspievali a vytancovali svoju lásku k mamičkám. K príjemnej pohode tohto slávnostného popoludnia prispela svojimi piesňami aj kapela Veselka pod vedením Petra Veselého, ktorá rezkými tónmi ľudových piesní priam nabádala k tancu. Nejedna slza sa zajagala v oku. Ale nikto sa nehanbil - boli to slzy radosti, šťastia, veď naše deti nám takto dokázali, že si vedia oceniť matkinu starostlivosť a námahu. Pri vstupe do vyzdobenej sály mamičkám vyčarili úsmev na tvári nielen drobné darčeky, ale aj výtvarné práce žiakov základnej školy.

Ďakujeme všetkým organizátorom aj účinkujúcim za milé chvíle strávené pri nežných dotykoch rozkvitnutých ruží v očiach mamičiek.

ZLATICA GRELIKOVÁ

Leto – dovolenka

Nemám čas. To je jeden z najčastejších argumentov maximálne vyťažených ľudí. Nemám peniaze. Druhý najčastejší argument na odmietanie dovolenky.

Peniaze investované do oddychu mnohí považujú za zbytočný prepych. Tí, ktorí ich reálne nemajú, žijú s pocitom, že dovolenka ako oddych im nepatrí. Ani nedostatok financií nie je dôvodom, aby sme neprežili chvíle oddychu. V nevyhnutnom prípade možno poznávaním svojho okolia prežiť dovolenku bez cestovania. Dovolenka nie je obdobím míňania peňazí na nákupy. Je to investícia. Do poznania, oddychu, zblíženia sa s rodinou, do získavania novej energie. Neverili by ste, koľko sa dozviete o vlastnej rodine počas dovolenky, keď je dostatok času na vyrozprávanie sa.

Staré príslovie hovorí:
„Čo vieš, čo zješ a čo vidíš, to ti nikto nevezme".

Je v ňom obrovská životná skúsenosť. Poznávanie iných kultúr, odlišného spôsobu života človeka. Odlišnosti sveta treba prijímať ako niečo krásne, za čím sa oplatí cestovať.

Chcem sa s vami podeliť o dojmy z prekrásnej domácej dovolenky. Nebude to prelistovanie katalógu z cestovnej kancelárie, ale vlastná a veľmi pozitívna skúsenosť.

Zúčastnili sme sa s manželom relaxačného pobytu v Liptovskom Jáne. Okrem základných služieb – slušného ubytovania a chutného jedla, poskytli aj liečebné procedúry, ktoré boli v cene (cena bola prístupná aj nám dôchodcom).

Boli to: parafín, elektroliečba, ultrazvuk, sauna a iné. Bazén sa dal využívať koľko kto chcel. Okrem toho, keď je krásne počasie – ako bolo tohto roku v máji – prechádzky po krásnych zakvitnutých lúkach a sviežich zelených lesoch, pri pohľade na zasnežené končiare Západných Tatier, ako aj Nízkych Tatier, nadobudnute pocit, že naše Slovensko je krásne a treba využiť každú možnosť, aby sme boli v prírode. Žijeme len raz.

M. K.

Novootvorená cukráreň

V prenajatých priestoroch bývalej Fortúny je zriadená cukráreň-kaviareň. Vedúcou je Jana Šimuničová. Ponúka zmrzlinu, zákusky, alko-nealko nápoje, v piatok, v sobotu a v nedeľu grilované kurence.

Otváracie hodiny

Pondelok-piatok	od 12.00 do 23.00 h
Sobota-nedeľa	od 12.00 do 24.00 h

Dá sa posedieť aj vonku v peknom príjemnom prostredí. **J. Š.**

Letné radovánky a starosti

Slnko hreje, ba priam páli,
niekto pritom záťaž cíti, inému to prospieva a si to chváli.

Skúsenosť je taká, chlad sa teplom lieči,
horúčave, spáre, zas chlad a tieň cestu sprieči.

I voda by v riekach a kúpaliskách rada osviežila,
ale v mnohých opustená smúti.
Zasiahla ju škodlivina, tá ju kalí, rmúti.

Ktože jej pomôže, i na človeka je v tom hana.
Ten sa však spolieha, že v najhoršom na osvieženie
poslúži mu v domácnosti vaňa.

A čo rybky, ak v nej nejaké žijú
a okolitá zver a vtáčkovia sú na ňu odkázaní,
keď i k svojej záhube, takú ju pijú.

Všeobecná mienka, tá sa na leto teší,
bo je čas dovoleniek a školských prázdnin,
voľný čas si každý po svojom rieši.

Mnohí sú takí, čo vedia prežiť pri mori zdraviu spásu.
Iní na chatkách a kúpaliskách.
Motoristi, tí túžia poznať kraje a ich prírodnú krásu.

Jedným z tých čo nedovolenkujú, je roľník.
Čaká ho žatva, zodpovedná a úmorná práca.
Keď počasie poslúži, v kosbe končí tesne pred súmrakom,
potom sa z poľa i s príslušenstvom vytráca.

Za to mu patrí naša vďaka, veď jeho zásluhou
výživa národa sa rieši,
i jeho zásluhou a ďalších zainteresovaných
dostatok chlebíka na našich stoloch všetkých nás teší.

Po skončení žatvy zabaviť sa sluší, tak to v minulosti bolo.
Po sprievode dedinou s hudbou, tancom ožilo
Malinovských či Hanuskových sólo.

Pri letných radovánkach čas rýchlo beží,
nedá sa ovplyvniť, v behu je stále svieži.

A leto končí, do teplých dní sa vkráda chlad.
To znamená, že príroda sa uberá
nabrať počiatočný jesenný vzhľad.

D. P. VRBOVČAN

Ochráňme úrodu pred požiarmi

Pri žatevných prácach vznikajú požiare s veľkými finančnými stratami. Najčastejšou príčinou vzniku požiarov počas žatevných prác je spaľovanie slamy, vypaľovanie suchých porastov a zakladanie ohňa v prírode a, žiaľ, aj úmyselné založenie požiarov.

K najčastejším príčinám požiarov patrí aj neopatrnosť pri fajčení a pri nesprávnej manipulácii s otvoreným ohňom, horľavými kvapalinami, poškodená žatevná technika a trenie slamy na rotujúcich častiach zberacej techniky, závady na elektrickej inštalácii strojných zariadení, samovznietenie a deti bez dozoru v prírode. Je potrebné dôsledne dodržiavať preventívne opatrenia smerujúce k zabráneniu, resp. zníženiu možnosti vzniku požiaru.

Fyzické osoby musia v tomto období dodržiavať tieto zásady:

- nefajčiť a nepoužívať otvorený plameň na miestach so zvýšeným požiarnym nebezpečenstvom,
- nevypaľovať porasty a nezakladať oheň na miestach, kde by sa mohol rozšíriť,
- nepoškodzovať a nezneužívať vecné prostriedky požiarnej ochrany, alebo nesťažovať k ním prístup,
- bezdôvodne nevyvolať poplach, alebo nevolať hasičov k zásahu.

veliteľ DPZ

Neodchádzala som z cintorína nahnevaná, ale smutná...

Vždy, keď idem na cintorín, rada sa pozerám, ako dokážu ženy krásne upraviť a skrášliť miesto večného odpočinku niečím novým, inou úpravou, a takto si uctiť pamiatku svojich najbližších.

Nepríjemný zážitok som mala posledný májový piatok, keď som išla na miestny cintorín polievať kvety a zistila som, že na hrobe manželových rodičov chýba malý stromček - tuja. Pozerám sa, je vytrhnutá. Prázdne miesto bolo zahladené rukami. Pred dvomi rokmi som kupovala všetkých šesť tak, aby boli rôzne, aby sa k sebe vzhľadom hodili.

Uvažovala som, prečo práve na cintoríne.

Nechcem sa nikoho dotknúť, a ospravedlňujem sa za tento výrok, ale toto mohol urobiť len človek, ktorý na cintorín chodí, alebo chodí snoriť, kde môže čo „ukradnúť". Nie som ani prvá, ani posledná, ktorej sa toto na našom cintoríne stalo teraz. Bolo to tiež pred dvomi rokmi, keď nám rozbili sklá na svietnikoch, škodu nám však nikto nenahradil, aj keď sme vedeli, kto to urobil. Nie vždy sú to deti. Sú to, bohužiaľ, aj dospelí, ktorí svoje dieťa zneužijú na ukradnutie krásnej čerstvej kytice, ktorú priniesla manželka k sviatku svojho manžela, ktorý „slávil na cintoríne svoje okrúhle jubileum". Prišla na to asi po štvrťhodine, keď sa musela na cintorín vrátiť pre vec, ktorú tam zabudla a s hrôzou zistila, že kytica, ktorú tam priniesla, bola už preč. Zostala tam len váza s vodou. Zhodou okolností som sa dozvedela, kto tam bol, a čuduj sa svete, kyticu, ktorú chlapec ukradol, musel z izby vyniesť a majiteľke vrátiť.

Čo k tomu viac povedať. Nie je to výmysel, je to skutočnosť.

Všímajme si viac, čo sa deje aj okolo iných hrobov a snažme sa takémuto vandalizmu zabrániť. Pomôžeme si navzájom.

MÁRIA VICENOVÁ

Ako mohutné hríby sa na plochej Záhorskej nížine krčia nízke cementové obranné bunkre. Postavené boli pred počiatkom druhej svetovej vojny na obranu Československej republiky pred nacistickým Nemeckom a hortyovským Maďarskom. Vzorom pre naše obranné línie bola Maginotova línia na hraniciach Francúzska a Nemecka, považovaná vtedy za neprekonateľnú.

Svedkovia svetovej vojny

Na Záhorí sa začalo stavať neskôr ako v iných častiach ČSR, až po tzv. anšluse - pripojení Rakúska k Nemecku. Záhorská časť opevnenia patrí k najviac zachovaným na Slovensku. Bunkre na území, ktoré pripadlo Maďarsku, boli totiž takmer kompletne zničené. Okrem Záhoria sa dá nájsť súvislá línia opevnení len na východnom Slovensku. Práve v blízkosti našej obce sa zachovalo množstvo týchto objektov, ktoré nikdy neslúžili svojmu pôvodnému účelu.

Na západ od Lábu smerom na Zohor a Devínske Jazero sa tiahla línia bunkrov I.-III. Spolu bolo postavených 27 z 59 zadaných bunkrov, bunkre stavala stavebná firma Ing. Friča z Bratislavy. Medzi Lábom a Zohorom sa podarilo bunkre postaviť podľa plánu v dvoch sledoch, za Zohorom po Devínske Jazero stoja bunkre už len v jednom slede. Bunkre chránia nekryté časti krajiny, veľmi často ich funkciu prebrali les alebo vodná plocha. Ak sa pozorne pozeráme, zistíme že sú stavané tak, aby chránili jeden druhý.

Smerom na Jakubov, popri kanále Malina po les Čongerská pri Gajaroch sa tiahne línia I.-IV. Obsahuje celkom 16 stavieb, plánovaných bolo až 59 objektov. Stavby realizovala firma Štern a Blažko z Malaciek.

Po neslávnej mníchovskej dohode, kapitulácii a rozdelení ČSR, práce na bunkroch ustali. Väčšinou sa stihli tesne dokončiť, alebo boli v štádiu dokončovania - chýbali omietky, či terénne úpravy. Pri prácach na bunkroch asi našlo prácu mnoho miestnych občanov. Podľa zdroja z internetu pracovalo ešte 3. októbra 1938 pri Zohore 234 robotníkov. Obe línie boli zadané do stavby 30. júna 1938, čiže naše opevnenie bolo postavené za tri mesiace! V niektorých z bunkrov sa dá nájsť čo-to z pôvodného vybavenia - podstavce na zbrane, železné mreže a dvere, strieľne. Väčšinou ide už len o holý betónový skelet s hrubými stenami.

Dnes bunkrom zrejme nikto z miestnych obyvateľov nevenuje zvláštnu pozornosť. Ak sa nachádzajú v poli, dajú sa nájsť veľmi ľahko, ak ich časom zarástol les, nemusíme mať o nich ani tušenie. Postupne sa bunkre svojim spôsobom stali časťou prírody - na ich svahoch sa dajú nájsť vzácne druhy rastlín viazaných na slnko a skaly. Ich útroby poskytujú zase občas úkryt zveri a vtákom. Okrem biológov sa o bunkre zaujímajú aj nadšenci o históriu a vojenstvo. Už svojím založením sú to stavby, ktoré mali vydržať kruté zaobchádzanie. Veľmi dlho nám budú pripomínať: Kde nie je vôľa brániť sa, nepomôžu ani najmodernejšie zbrane.

V článku boli využité zdroje z internetových stránok.

M. B.

Ženy Záhoria a NATO

taký názov mal diskusný seminár o vstupe Slovenska do Severoatlantickej aliancie, ktorý sa uskutočnil v našej obci 28. mája 2002, v priestoroch zasadačky Obecného úradu a zorganizovala ho Okresná Únia žien Slovenska v Malackách, za finančnej podpory Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky.

Seminár bol zameraný na aktivitu smerujúcu k zvyšovaniu informovanosti verejnosti pred vstupom Slovenska do NATO. Občania, ktorí sa tohto diskusného seminára zúčastnili, prišli preto, aby sa dozvedeli, čo prinesie vstup SR do NATO nám, našim rodinám i celej našej vlasti.

Argumenty podporujúce vstup Slovenska do NATO priblížil a na veľmi zaujímavé otázky občanov, ktoré odzneli v diskusii, odpovedal poslanec NR SR pán Imrich Andrejčák.

Podľa slov koordinátorky projektu a tajomníčky ÚŽS SR Márie Vicenovej, radoví občania nie sú dostatočne informovaní o výhodách aj nevýhodach členstva v NATO. „Živá diskusia" je tým najvhodnejším spôsobom, ako sa prihovoriť nielen ženám, ako je projekt nazvaný, ale i širokej verejnosti.

Mária Vicenová sa zároveň poďakovala všetkým zainteresovaným za pomoc pri organizovaní diskusného seminára.

ZM

UDIALO SA PO UZÁVIERKE:

Dňa 1. 7. 2002 zasadalo Obecné zastupiteľstvo, ktoré zriadilo dva nové právne subjekty v obci: Základnú škola Láb a Materskú škola Láb.

NAPÍSALI STE NÁM

Práve čítam Katolícke noviny, kde ma upútal článok, kde veriaci ďakujú (rodičia) p. farárovi, ako sa stará o mládež mimo vyučovania alebo počas prázdnin, keď bol s deťmi na lyžovačke. (KN č. 14 - Dr. Ján Szabé zo ZL. Moraviec).

Napadlo mi to preto, ako sú deti vo vašej obci ochudobnené o takéto zážitky, keď už viac rokov nemáte v obci správcu farnosti, pretože dôst. p. Krajčí, keďže spravuje dve farnosti a ešte aj prednáša na vysokej škole, nemá čas na takéto aktivity s mládežou. Deti počas voľna sedia či už pri televízore, alebo počítačových hrách, či sa bavia na ulici.

U nás pôsobí správca fary, kaplán a chodí praxovať i diakon a mali by ste vidieť, ako za nimi ide mládež. Mimo iných aktivít zorganizovali každé dva týždne prednášky (katechézy) s názvom: Čo chcete vedieť o biblii. Sála je zaplnená ako staršími, tak i mladými. Sú to veľmi zaujímavé témy. Určite každý odchádza obohatený o nové skutočnosti.

Srdečne vás všetkých zdraví

Zn. M. M.

• Pekná je naša dedina. Obyvatelia majú pekné predzahrádky, aj pekné dvory. Voľakedy bolo v strede dvora veľké hnojisko, dnes je radosť pozrieť do pekne upravených dvorov.

POSTREHY

• Lábski hasiči sú vážení v obci. Chýbali nám na Vzkriesení Veľkej noci. Naši dedovia, otcovia držali čestnú stráž pri Božom hrobe v piatok, aj v sobotu. Striedali sa po hodine. Nikto nepovedal, že nepôjde, alebo nemá čas. Dnešní hasiči prichádzajú hodinu pred Vzkriesením a ešte ani túto tradíciu neboli schopní dodržať. Zato na Božom tele, hoci len s malou účasťou, sa zúčastnili.

• Každoročne lábski mládenci stavajú máje. Tie máje nie sú hocijaké. Nemajú páru na celom Záhorí. Postaviť takú obrovskú máju – dá poriadne zabrať. Starkom tohto roku bol Marek Kovár, ktorý riadil stavanie mája.

• Chystáme sa na opravu nášho kostola. Zbierkami zháňame každú korunu. Tohto roku už bude polrok – a my sme mali len jednu zbierku (noviny boli dané do tlače 28. 6. 2002). Takto na kostol nenazbierame. Je pekný. Nedávno bol na titulnej strane časopisu Záhorie.

• Tohto roku krásne kvitli gaštany pri soche sv. Floriána. Tieto gaštany si veľa pamätajú a vedeli by veľa rozprávať. Za letných večerov pod nimi sedávali lábski mládenci s gitarou a mandolínou a spievali pesničky. Mnohí povychádzali z domov, sadli na lavičky a počúvali dlho do noci. Aj hasiči mávali pod nimi slávnostné sv. omše pri okrúhlych výročiach založenia DHZ. Majme k nim úctu, nenič me ich!

• Vedúca predajne Kvety – darčeková predajňa p. G. Čembová má vždy dostatok čerstvých kvetov, z ktorých dokáže urobiť kytice svadobné, gratulačné alebo smútočné. Chcem poďakovať za prekrásnu kyticu urobenú zo 40 šípových ruží. Darovanému urobila veľkú radosť.

• Každú chvíľu je u nás v ZŠ divadlo. Raz je to bábkové divadlo, hudobný koncert, či iné predstavenie. Je to pekné od vedenia školy, že sa o nás tak starajú, aby sme sa niečo nové naučili. Každý z nás nemôže ísť do Bratislavy, preto chodí divadlo k nám do školy. Spoznávame nové pesničky, rozprávky, zaspievame si alebo sa zasmejeme. Zato všetko vám, pani učiteľky, pekne ďakujeme.

Pozvánka

Pozývam vás do novootvoreného salónu Inge, kde sa budú poskytovať služby len pre vás:

- kompletné ošetrenie pleti
- liftingové kúry (naťahovanie pleti a vyhladzovanie vrások)
- masáž a akupresúra tváre
- farbenie a úprava obočia
- farbenie rias
- vyzážistická poradňa
- denné a večerné líčenie
- predaj kozmetiky Yves Rocher
- manikúra
- modeláž nechtov (gelové nechty)
- pedikúra a masáž nôh
- depilácia teplým voskom
- solárium

Každý nový zákazník, dostáva darček pri návšteve a ošetrení v salóne Inge. Príďte sa skrášliť a oddýchnuť od každodenných povinností a starostí. Teší sa na vás salón Inge!

22. marec – Deň narcisov

V rámci projektu „Škola podporujúca zdravie" sa naša MŠ znovu zapojila do akcie „Dňa narcisov".

Deti z II. triedy MŠ s pani učiteľkou S. Jurdákovou chodili po našej obci a rozdávali narcis – symbol spoluúčasti a vďaky všetkým, ktorí proti tejto zákernej chorobe bojujú.

Deň narcisov je celoslovenská verejnoprospešná kampaň, ktorú od roku 1997 každoročne organizuje Liga proti rakovine SR. Cieľom je vzbudiť u verejnosti záujem o spoločné riešenie jedného z najzávažnejších problémov ľudstva a z peňazí získaných verejnou zbierkou financovať program prospešný pre celú spoločnosť.

Deň narcisov sa stal symbolom nádeje pre život a získava si čoraz väčší počet sympatizantov.

Počas šiesteho ročníka Dňa narcisov sa vyzbieralo v Lábe 3 700 Sk, ktoré sme zaslali na účet národného charitatívneho občianskeho združenia – Liga proti rakovine.

Ďakujeme vám všetkým, ktorí ste ponúkli pomocnú ruku v tejto najväčšej jednodňovej kampani a malým, či veľkým darom ste prispeli k uskutočneniu užitočných projektov. **H. P.**

Mesiac poľovníctva

Vážení občania!

PZ Malina Láb sa vám prihovára pri príležitosti akcie jún - mesiac poľovníctva.

Poľovníctvo neznamená len vyjsť s puškou do revíru a strieľať zver, ale je to celoročná ochrana a starostlivosť o zver. Starostlivosť spočíva v prikrmovaní zveri, a to hlavne v zimnom období, jadrovým a dužinatým krmivom, podávaním soli a iných medikamentov v priebehu celého roka.

Úžitkovú zver je potrebné ochraňovať pred škodnou zverou počas celého roka, ale hlavne v jarných mesiacoch pri hniezdení a kladení mláďat.

Preto žiadame všetkých občanov, aby v tomto období zamedzili pohybu psov po revíri. Zároveň prosíme občanov, aby nájdené mláďatá nechytali do rúk v presvedčení, že mláďa je opustené a nebrali do domácností.

Svojím uváženým konaním môžete aj vy prispieť k ochrane prírody a k zvýšeniu stavov zveri.

POĽOVNÍCKE ZDRUŽENIE MALINA LÁB

Naše opekačky

Oheň a posedenie pri ohni má svoje čaro a príťažlivosť vlastne pre všetky generácie. Ľudia sa oddávna združovali okolo ohňa, či už pre samotnú existenciu alebo pre zábavu.

Len si spomeňme, kedy a kde sa všade stretávame s ohňom ako symbolom alebo zjednocujúcim prvkom. Od pálenia Moreny na jar, cez pálenie čarodejníc (30. apríla - hlavne v Čechách), svätojánske ohne, jánošíkove vatry, trampské posedenia s pesničkami až po rodinné opekačky na moderných griloch. Tam všade má oheň svoje nezastupiteľné miesto a čaro.

Možno práve toto všetko spôsobilo, že sme si na Vŕšku zaviedli tiež stretávky pri ohni, spojené s opekaním a pesničkami. Prvýkrát sme sa stretli na Jána pred dvomi rokmi. Podávalo sa pečené prasiatko, o ktoré sa postaral Paľo Šimkovič, s dobrým chlebom z pekárne z Plaveckého Štvrtka a s rôznymi prílohami, ktoré podonášali účastníci posedenia. To všetko sa zapíjalo dobrým vínkom a nejakým nealko. Zúčastnili sa starší aj mladší „vŕškári". Posedenie sa skončilo až neskoro večer. Všetkým sa to zapáčilo a odvtedy viac-menej sa stretávame pri rôznych príležitostiach. Pribudla nám zástava, schody, upravené ohnisko a lavičky. Stretávame sa od skorej jari do neskorej jesene. A tento rok, vlastne minulý, si pripili aj na Silvestra. Naposledy sme oslávili našich majstrov sveta.

Okrem gurmánskych dobrôt k posedeniu patrí dobrá pesnička. Máme medzi sebou dobrých spevákov akými sú Jožka Benkovič a Ivan Hrebeň, takže sa spieva skoro celý čas. Organizačnou dušou našich stretávok je Rózka Hrebeňová, ktorá spolu s Vierkou Turečkovou a Štefkou Benkovičovou včas a dobre zabezpečia hlavné menu.

Čo je na tom najcennejšie je to, že sa ľudia stretnú, nájdu si čas porozprávať sa a posedieť si. Dnes, keď sa ľudia skôr vzďaľujú od seba, uzatvárajú sa pred susedmi, je to cenná devíza a prísľub dobrých vzťahov aj do budúcnosti.

RNDr. V. ŠIMÁKOVÁ

Mladí rybári súťažili

A je tu! Každý rok znovu, azda v tomto roku o mesiac neskôr, sa začína rybárska sezóna.

Už druhý rok pracuje v Základnej škole v Lábe krúžok mladých rybárov. Na svojich stretnutiach sa učia ako naviazať háčik, čo chutí kaprovi, ale i to, ako sa správať pri vode. Krúžok navštevuje 10 detí od 7 do 14 rokov.

Všetky svoje nadobudnuté vedomosti a zručnosti si môžu deti overiť na rôznych súťažiach - hod na cieľ a už na tradičných Detských rybárskych pretekoch. Tohoto roku sa konali 4. mája na Pieskovni v Plaveckom Štvrtku. Pretekov sa zúčastnilo sto detí zo širokého okolia. Odmenou im bol nielen tohtoročný prvý ulovený kapor, ale i ceny, ktoré pre ne pripravil už dlhoročný sponzor firma Hobby pána Chovana.

Rybárom sa človek nestáva len zakúpením si rybárskeho povolenia, rybár je človek, ktorý si ctí prírodu, vie ju chrániť a nachádza v nej uspokojenie. To je cieľom i nášho rybárskeho krúžku.

Mgr. Ľ. CHOVANOVÁ

Bez priateľov je život veľmi pustý

Žil raz jeden malý chlapec, ktorý mal veľmi zlú povahu. Otec mu dal vrecko klincov a povedal mu, že vždy, keď sa nahnevá, nech zatlčie jeden klinec do plota vzadu za domom. Prvý deň chlapec zatĺkol do plota 37 klincov.

Za niekoľko týždňov sa naučil kontrolovať svoj hnev a počet zatlčených klincov sa postupne znižoval. Zistil, že je jednoduchšie ovládať zlosť ako zatĺkať klince do plota. Nakoniec prišiel ten deň, keď sa chlapec ani raz nenahneval. Povedal to otcovi a otec mu navrhol, aby vytiahol vždy jeden klinec, keď sa za celý deň ani raz nenahnevá.

Dni sa míňali a chlapec po čase mohol povedať otcovi, že v plote nezostal ani jeden klinec. Vtedy zobral otec chlapca za ruku a zaviedol ho k plotu. Tam mu povedal:

„Urobil si dobre, chlapče, ale pozri sa na diery v plote. Ten plot už nikdy nebude taký, aký bol. Keď povieš niečo v hneve, tak to zanechá práve takéto jazvy. Ako keď zabodneš do človeka nôž a vytiahneš ho. Nezáleží na tom koľkokrát povieš ľutujem, rana stále zostáva."

Rana spôsobená slovom bolí rovnako ako fyzický úder. Priatelia sú vlastne veľmi vzácne drahokamy. Rozosmievajú ťa a podporujú vo všetkom. Vypočujú ťa, ak máš starosti, pochvália ťa a vždy sú ochotní otvoriť ti svoje srdce. Zapamätaj si: Kto má dobrého priateľa, má viac ako on.

RNDr. V. Š.

Výstava kvetov v Lábe

Štvrtý ročník výstavy kvetov, ktorú organizovali od 4. do 9. mája 2002 Anežka a Janka v sále u Tomáša, bola opäť vyhľadávaným miestom takmer celého Záhoria. Väčšina návštevníkov ju nazvala Záhoráckou flórou.

Z vystavovateľov boli zaujímaví domáci remeselníci, ale i výtvarní umelci, medzi ktorými sme predstavili lábsku drevorezbárku Ľubku Kainovú.

Veľký výber rôznorodých kvetín nadchol každého návštevníka. Tešíme sa na piaty ročník výstavy kvetov. **A. Š., J. K.**

Jesenná výstava vlastných výpestkov zeleniny, ovocia a kvetov

Na základe výzvy Základnej školy v Lábe, za spolupráce obecného úradu, žiakov základnej školy a za pomoci všetkých občanov chceme uskutočniť **27.–29. septembra 2002** výstavu. Po vzájomnej dohode ponúkame vybrané vstupné 20 Sk na vonkajšiu opravu lábskej školy. **A. Š., J. K.**

Od júna závisí, aká bude úroda

V júni končí jar a začína leto. V druhej polovici mesiaca sú najdlhšie dni v roku, teploty sa zvyšujú. V júni každý hospodár očakáva Medarda, či jeho štyridsaťdňová kvapka bude fungovať.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes!

Učitelia na športoviskách

Nielen naši žiaci, ale i učitelia si môžu zašportovať. Zúčastnili sa na dvoch súťažiach. Prvou boli športové hry pedagogických pracovníkov, ktoré sa uskutočnili v Stupave. Súťažilo sa vo viacerých disciplínach.

Obsadenie jednotlivých disciplín lábskym pedagogickým zborom:

Orientačný beh – Monika Valúchová, Gabriela Šimkovičová.

Stolný tenis – Ľubica Chovanová.

Volejbal – Monika Valúchová, Ľubica Chovanová, Gabriela Šimkovičová, Terézia Bartekova, Miriam Vicenová, Michaela Dubayová.

Spomedzi 26 škôl sa ZŠ Láb umiestnila na peknom 3. mieste, tesne za ZŠ Veľké Leváre a ZŠ Stupava.

Druhou súťažou je *„Olympiáda školských pracovníkov"*, ktorá začína okresným kolom, postupuje cez krajské až na celoslovenské kolo. V tomto roku je to už VI. Olympiáda školských pracovníkov. Najväčším úspechom doteraz je víťazstvo pedagógov okresu Malacky v krajskom kole, ktoré sa konalo 4. 6. 2002 v Bratislave.

Pre nás je potešiteľné, že v Malackom výbere basketbalistov je aj zástupkyňa lábskej školy – Monika Valúchová.

Týmto víťazstvom si poistili účasť v celoslovenskom kole, ktoré sa konalo v dňoch 14. a 15. júna 2002 v Banskej Bystrici. Len pre informáciu, víťaz celoslovenskej olympiády má zabezpečenú účasť na 27. Európskych hrách školských pracovníkov vo Francúzsku.

Držme palce našim basketbalistom!

ŠPORTOVÁ KOMISIA

Výsledky streleckých pretekov v Lábe

Dňa 16. mája 2002 usporiadalo Poľovné združenie Malina Láb strelecké preteky v streľbe na asfaltové terče.

Za príjemného počasia vo vynovenom areáli pri poľovníckej chate celý deň rozvoniavali špeciality z diviny a hudobná skupina vyhrávala do tanca.

Lábski poľovníci ďakujú všetkým návštevníkom a sponzorom za podporu Poľovného združenia v Lábe.

Výsledky:

1. R. Glembus, Malacky; 2. J. Kalka, PZ Turá Lúka; 3. L. Borák, PZ Stupava, 4. J. Švec, Malacky; 5. P. Bilka, PZ Borský Mikuláš; 6. F. Kalka, PZ Turá Lúka; 7. I. Oslej, PZ Závod; 8. M. Zedníček, PZ Dúbrava Gajary; 9. F. Maroš. PZ Záhorská Bystrica; 10. Vidovič, PZ Sekule; 11. P. Tuhovčák, PZ Kostolište; 12. M. Oravec, PZ Borský Mikuláš; 13. B. Tuhovčák, PZ Kostolište.

Aký bol ročník 2001/2002 žiakov a prípravky ŠK LÁB

Po ukončení jarnej časti futbalového ročníka 2001 ukončil pôvodný výbor svoju činnosť. V letnej prestávke sa začal formovať nový výbor, kde sa novým prezidentom stal Laurie Farmer a tajomníkom František Pír. Bolo potrebné okamžite riešiť otázku trénerov, lebo futbalové mužstvá ostali bez trénerov. Pre družstvo žiakov bol výborom oslovený Rudolf Ledník st., ktorý po vzájomnej dohode ponuku prijal spolu so svojím synom, bývalým hráčom 1. dorasteneckej ligy v Slovane a Interi Bratislava. Družstvo sa nachádzalo v kritickom stave. Káder opustili starší hráči prechodom do dorastu, technika a kondícia bola na nízkej úrovni a navyše zlé vzťahy a morálka. Bolo treba ihneď konať. Prezident a sponzor v jednej osobe p. Farmer zakúpil 10 lôpt a po absolvovaní zopár tréningov v rámci letnej prípravy sa žiaci zúčastnili letného turnaja v Gajaroch, kde sme dostali ponuku prihlásiť sa do súťaže prípraviek. Rozhodnutie padlo ihneď, pretože veľa chlapcov vo veku od 9 do 11 rokov prejavilo záujem o futbal.

Krátka príprava odhalila slabiny, preto bolo treba pracovať na odstraňovaní nedostatkov a postaviť si oveľa vyššie ciele. Trénovali sme 3x týždenne a hrali veľa prípravných zápasov. Starší žiaci nemali zo začiatku žiadne oslnivé výsledky, ale s prípravkou sme si trúfali uspieť.

Po jesennej časti sebavedomie prípravkárov ešte stúplo. Sedem zápasov, z toho jedna prehra. Cez zimnú prestávku trénovali v telocvični ZŠ s ďalšími novými loptami od sponzora pána Habudu. Na vianočnom futbalovom turnaji v Gajaroch dosiahli prípravkári ďalší úspech - vybojovali 2. miesto.

Počas prebiehajúcej jarnej časti hlavný sponzor žiakov pán Habuda zafinancoval rekonštrukciu žiackej kabíny. Odmenou za peknú šatňu bolo účinkovanie na silno obsadenom turnaji prípraviek v Bratislave.

Starší žiaci svoju účasť ukončili celkovo na 7. mieste a prípravku čakal posledný zápas. Počas osláv dňa detí v Lábe bola konečná bodka za ich jednoročným účinkovaním.

Družstvu bol prezidentom FO pánom Farmerom slávnostne odovzdaný pohár za celkové víťazstvo v súťaži prípraviek.

Bolo by chybou zaspať na vavrínoch, a preto pokračujeme ďalej, aby sme o rok mohli konštatovať, že aj starší žiaci urobili krok dopredu.

Poďakovanie za dosiahnuté výkony a úspechy patrí všetkým chlapcom, rodičom za ochotu spolupracovať, sponzorom p. Habudovi a Farmerovi, vedeniu ŠK Láb za vytvorenie podmienok (náklady prekročili 100 tisíc Sk), ďalej ZŠ Láb a nesmieme zabudnúť na manželov Višvaderovcov za pevné nervy a vždy úhľadne pripravenú výstroj.

Slová vďaky však nemôžeme vysloviť „návštevníkom", ktorí sa 5. júna vlámali do vynovenej žiackej šatne a odcudzili futbalové lopty a výstroj. Asi sa cítia hrdinami, ak okrádajú malé deti.

Záverom treba dodať, že aj naše deti sú rozdielne. Našťastie je viac takých, ktoré sa venujú športu, fyzickej zdatnosti, vyrastajú v priateľskom kolektíve.

FRANTIŠEK PÍR, tajomník
RUDOLF LEDNÍK, tréner

Futbalistky sú najlepšie!

Ženský futbal na Záhorí rozkvitá. Svedčí o tom aj fakt, že ženy založili oblastnú ligu za účasti piatich družstiev: z Malaciek, Plaveckého Štvrtka, Vysokej pri Morave, zo Zohoru a z Lábu.

Svoje futbalové kvality potvrdzujú hráčky z Lábu. Sú naďalej neporaziteľné a dokonca neinkasovali ani jeden gól! V ich hre vidieť zlepšenie po každej stránke, hrajú na jednoduché prihrávky, ktoré zakončujú gólmi.

Nie nadarmo chodia na tréningy - poctivo nacvičujú každú situáciu, opakujú cvičenie za cvičením, ale nikdy sa nevzdávajú, ba ani sa nesťažujú.

Toto všetko sa odzrkadlilo na ich hernom výkone. Vládne pohoda a sila kolektívneho športu je v každom zápase prvoradá. Neexistuje stratená lopta, bojuje sa od prvej minúty až po poslednú a hrá sa v duchu FAIR PLAY.

O tom, že aj amatérsky ženský futbal môže byť zaujímavý, svedčí aj fakt, že rozhodovanie zápasov neodmietla ani rozhodkyňa FIFA, ktorá vyslovila spokojnosť so zápasmi, ba potvrdila, že taká bojovnosť a obetavosť chýba mnohým prvoligistkám.

Poďakovanie patrí všetkým hráčkam, sponzorom, vedeniu ŠK Láb, ktoré nám umožňuje odohrať tréningy aj zápasy a taktiež všetkým divákom.

F. K. Láb

Zostava:

- *Brankárka* - Anita Janečková
- *Obrana* - M. Hasičková, J. Kovárová, Z. Kolandrová, I. Kovárová, B. Kolandrová, G. Schovancová, Z. Kovárová
- *Strednopoliarky* - M. Danihelová, V. Stupavská, M. Lisá, S. Vargová, P. Chrupková, K. Hricová, S. Valentová, S. Petrášová
- *Útok* - J. Švehlová, I. Kovárová, M. Valúchová

Výsledky zápasov:

Láb-Plavecký Štvrtok	10:0
Láb-Vysoká pri Morave	6:0
Láb-Zohor	4:0

Strelkyne:

M. Valúchová (10), J. Švehlová (4), G. Schovancová (2), M. Danihelová (2), S. Vargová (1), S. Petrášová (1)

Naše volejbalistky

Sú dobré! Lábsky ženský volejbal existuje už druhý rok. Pravidelne dvakrát do týždňa prebiehajú tréningy v telocvični ZŠ. Popri tréningoch sa organizujú aj priateľské zápasy a turnaje. Posledný turnaj sa uskutočnil 18. 5. 2002 na IV. ZŠ v Malackách, kde sa organizátorsky podpísali hráčky z OÚ Malacky a SKY LIFE Malacky. Osem družstiev súťažilo v dvoch skupinách. Naše hráčky boli vylosované do skupiny s favoritkami so SKY LIFU a Strojár Malacky. Práve táto skupina priniesla veľké prekvapenie, keď lábske hráčky odohrali vyrovnaný zápas proti SKY LIFE 1:1. V ďalšom zápase vyhrali nad druhým lábskym družstvom Láb B-Láb A 2:0, čo ich posunulo do boja o pekné tretie miesto. Tu ich čakali Gajary, nad ktorým po ťažkých bojoch vyhrali 2:0 (i napriek tomu, že Gajary ako jediné mali miešané družstvo.)

Turnaj sa skončil veľmi úspešne pre naše hráčky a opäť sme našu obec kladne zviditeľnili v športovej oblasti. Popri ženskom futbale si nájdeme čas aj na ďalší kolektívny šport, ktorý upevňuje medziľudské vzťahy a naučí nás bojovať za jedno družstvo a za spoločný cieľ.

ŠPORTOVÁ KOMISIA